

A Wan Ahmad bin Wan Daud lwn Wan Jawahir bt Haji Harun

B MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN NOS
W-02-1774-08 TAHUN 2013 DAN W-02-1775-08 TAHUN 2013
BALIA YUSOF, HAMID SULTAN DAN ABDUL RAHMAN SEBLI
HMR
30 DISEMBER 2015

C *Profesyen Undang-Undang — Prosiding tatatertib — Lembaga tatatertib
— Pembeli menuntut agar wang yang dipegang oleh peguam sebagai 'stakeholder'
dikembalikan — Peguam enggan membayar wang yang dipegang sebagai
'stakeholder' — Pembeli membuat aduan kepada lembaga tatatertib
— Jawatankuasa tatatertib mengesyorkan peguam memulangkan wang*
D *pegangan stakeholder dan mengenakan denda — Lembaga tatatertib menolak
syor jawatankuasa tatatertib — Sama ada keputusan lembaga tatatertib selaras
dengan prosedur, keterangan dan dapatan fakta jawatankuasa tatatertib
— Sama ada lembaga tatatertib boleh menjatuhkan hukuman yang lebih ringan
daripada yang disyorkan oleh jawatankuasa tatatertib*

E Responden merupakan peguam bersama dalam urusan jual beli sebidang tanah
antara perayu dengan penjual. Perayu membayar RM400,000 kepada
responden sebagai 'stakeholder' tetapi proses jualan mengambil masa lama.
Perayu tidak puas hati dan melantik firma lain seterusnya menuntut
F pelaksanaan spesifik perjanjian jual beli atau alternatifnya, pemulangan
RM400,000. Penjual, dengan diwakili responden, mempertikai tuntutan
perayu dan memfailkan pembelaan dan tuntutan balas, memohon perintah
milikan kosong dan pembatalan tuntutan perayu atas alasan pra-matang.
Penjual berjaya dalam permohonan mereka dan memperolehi penghakiman
G ingkar. Memandangkan penjual tidak berhajat meneruskan penjualan, perayu
menuntut supaya wang berjumlah RM400,000 yang dibayar kepada
responden dikembalikan kepadanya tetapi responden enggan. Perayu
memfailkan aduan kepada lembaga tatatertib ('LT') dan kes ini dirujuk ke
jawatankuasa tatatertib ('JT'). Dalam laporannya, JT memutuskan responden
H gagal menyangkal dakwaan perayu bahawa RM400,000 itu telah
disalahgunakan. JT mengesyorkan agar responden didenda sebanyak
RM2,000; dan responden diarah memulangkan wang sebanyak RM400,000.
Setelah tidak mendengar begitu lama daripada JT tentang status aduannya,
perayu menghantar surat peringatan kepada LT dan dalam menjawab surat
peringatan perayu, LT menyatakan hasratnya untuk mengambil tindakan yang
I lebih keras terhadap responden daripada apa yang disyorkan oleh JT. Namun,
apa yang berlaku adalah sebaliknya. LT menolak syor agar responden diarah
untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 kepada perayu. Di
peringkat Mahkamah Tinggi pula, bukan sahaja keputusan LT berkenaan

wang RM400,000 dikekalkan, malah mahkamah mengenepikan denda RM2,000 yang dikenakan ke atas responden. Oleh itu, rayuan-rayuan ini. Perayu merayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi yang menolak rayuan perayu terhadap keseluruhan keputusan LT yang menolak syor JT supaya responden diarah memulangkan RM400,000 kepada perayu ('rayuan pertama'); dan keputusan Mahkamah Tinggi yang sama yang membenarkan rayuan responden untuk mengenepikan denda RM2,000 yang dikenakan oleh LT ke atasnya.

Diputuskan, membenarkan rayuan-rayuan dengan kos sebanyak RM30,000:

- (1) Notis yang dikeluarkan oleh LT kepada responden merupakan notis di bawah s 103D(2) dan (4) Akta Profesyen Undang-Undang 1976. Oleh itu, apa-apa hukuman yang bakal dikenakan hendaklah hukuman yang lebih berat daripada apa yang disyorkan oleh JT dan bukannya hukuman yang lebih ringan (lihat perenggan 40).
- (2) Keputusan LT bertentangan dengan prosedur, keterangan dan dapatan fakta yang dibuat oleh JT dan salah dari segi undang-undang. LT gagal mengambil kira bahawa dari segi undang-undang, RM400,000 yang dibayar oleh perayu kepada responden adalah duit perayu bagi tujuan bayaran harga jualan tanah tersebut dan bukan untuk tujuan lain. Responden hanya memegang duit tersebut sebagai 'stakeholder' dan tidak lebih dari itu. Oleh itu, dia tidak boleh menggunakan wang tersebut untuk tujuan yang tidak ada kena mengena dengan bayaran harga jualan tanah berkenaan (lihat perenggan 31).
- (3) Dapatan LT bahawa wang berjumlah RM400,000 sentiasa berada dalam akaun pelanggan tidak disokong oleh keterangan. Sebaliknya, keterangan yang tidak dipertikaikan ialah responden enggan menjelaskan apa yang sudah terjadi kepada wang tersebut apabila diminta untuk berbuat demikian oleh perayu. Permintaan ini dibuat sebelum perayu membuat aduan kepada LT (lihat perenggan 32).
- (4) LT tidak meminta responden mengemukakan bukti bagi menyokong dakwaannya bahawa wang tersebut sentiasa berada dalam akaun pelanggan. Ini berbeza dengan apa yang dilakukan oleh JT di mana responden diminta mengemukakan dokumen-dokumen berkaitan, tetapi responden enggan atau gagal berbuat demikian. Oleh itu, jelas bahawa dapatan yang dibuat oleh LT tidak disokong oleh apa-apa keterangan, selain bertentangan dengan dapatan fakta yang dibuat oleh JT (lihat perenggan 35).

[Bahasa Malaysia summary]

The respondent was the co-solicitor for the sale transaction of a piece of land between the appellant and the vendor. The appellant paid RM400,000 to the respondent as a stakeholder but the sale process took a long time. The appellant

- A was not satisfied and appointed another firm and proceeded to claim for specific performance of the sale and purchase agreement or in alternative, the return of RM400,000. The vendor, represented by the respondent, disputed the appellant's claim and filed defence counterclaim, seeking an order of vacant possession and dismissal of the appellant's claim on the ground that it was premature. The vendor was successful in their application and obtained default judgment. Since the vendor no longer wished to continue with the sale, the appellant claimed for the monies in the sum of RM400,000 paid to the respondent, be returned to him but the respondent refused. The appellant lodged a complaint with the disciplinary board ('DB') and the case was referred to the disciplinary committee ('DC'). In its report, the DC found the respondent failed to rebut the appellant's allegation that the said sum was misused. The DC recommended the respondent be fined with RM2,000; and the respondent was ordered to return the RM400,000. Since he had not heard anything from the DC on the status of his complaint, the appellant sent a reminder to the DC and in response to the appellant's reminder, the DB expressed its wish to take a more stringent action than what was recommended by the DC, against the respondent. However, the reverse took place. The DB dismissed the recommendation to order the respondent to return RM400,000 to the appellant. At the High Court, not only was the DB's decision regarding the monies was maintained, the court had set aside the RM2,000 fine. Hence, the present appeals. The appellant appealed against the decision of the High Court in dismissing the appellant's appeal against the whole decision of the DB which dismissed the recommendation by the DC in ordering the respondent to return the RM400,000 to the appellant ('the first appeal'); and the decision by the same High Court in allowing the respondent's appeal to set aside the fine of RM2,000 by the DB.

Held, allowing the appeals with costs of RM30,000:

- G (1) The notice issued by the DC to the respondent was a notice issued under s 103D(2) and (4) of the Legal Profession Act 1976. Hence, any sentence that ought to be met must be a sentence heavier than what was recommended by the DC and not a lighter sentence (see para 40).
- H (2) The decision of the DB was inconsistent with the procedure, evidence and finding of facts made by the DC and invalid under the law. The DC failed to take into account that under the law, the RM400,000 paid by the appellant to the respondent was the appellant's money for the purpose of paying for the sale price of the said land and not for other purposes. The respondent only held the money as a stakeholder and not more than that. Hence, she could not use the money for other purposes which were not related to the payment for the sale price of the land (see para 31).
- I (3) The DB's finding that the monies in the sum of RM400,000 was in the client's accounts at all times was not supported by any evidence. On the

other hand, it was an undisputed fact that the respondent refused to explain what happened to the monies when she was required to do so. This request was made before the appellant lodged a report with the DB (see para 32).

- (4) The DB did not ask the respondent to adduce any evidence to support her claim that the monies were in the client's account. This was different from what the DC did where the respondent was asked to adduce the relevant documents but the respondent failed or refused to do as such. Hence, it was clear that the findings made by the DC was not supported by any evidence, in addition to being inconsistent with the finding of facts made by the DB (see para 35).]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai lembaga tatatertib, lihat 9 *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 1535–1540.

Kes-kes yang dirujuk

B Surinder Singh Kanda v The Government of the Federation of Malaya [1962] 1 MLJ 169; [1962] 1 LNS 14, PC (dirujuk)

Chan Yiew Hock v Koh Hong Toong & Anor; Majlis Peguam Malaysia (Intervener) [2011] 4 CLJ 160, MT (dirujuk)

Fauzilah Salleh v Universiti Malaysia Terengganu [2012] 4 CLJ 601, MT (dirujuk)

Mogana Sunthari a/p Subramaniam v Khadijah bt Yusof & Anor [2009] 3 MLJ 111; [2009] 7 CLJ 444, MT (dirujuk)

Mohamad Jamaludin bin Mohamad Amin v Zalina bt Isa [2010] MLJU 140; [2010] 5 CLJ 695, MT (dirujuk)

Encik Muhammad Farid Mahadevan B Abdullah v Rangkaian Pengangkutan Integrasi Deras Sdn Bhd [2011] ILJU 693; [2011] 2 LNS 1227, MPh (dirujuk)

Sykt Khidmat Saujana Trading Sdn Bhd v Bumi Terbit Sdn Bhd [2013] 5 MLJ 704; [2014] 4 CLJ 216, MR (dirujuk)

Yusof bin Sudin v Suruhanjaya Perkhidmatan Polis & Anor [2011] 5 MLJ 465; [2012] 1 CLJ 448, MP (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Profesyen Undang-Undang 1976 s 103D, 103D(2), (3), (4)

Rayuan daripada: Rayuan No R2–17–08 Tahun 2012 (Mahkamah Tinggi, Kuala Lumpur)

Zainur Zakaria (Zainur Zakaria & Co) bagi pihak perayu.

Takiyuddin bin Hassan (Mohd Khuzaimi bin Mohd Salleh bersamanya) (Wan Jawahir & Co) bagi pihak responden.

A Abdul Rahman Sebli HMR:

- B** [1] Terdapat dua rayuan di hadapan kami. Rayuan No W-02-1774-08 Tahun 2013 adalah rayuan perayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur yang menolak rayuan beliau terhadap keseluruhan keputusan Lembaga Tatatertib, Majlis Peguam Malaysia ('lembaga tatatertib') yang menolak syor jawatankuasa tatatertib supaya responden diarah memulangkan wang berjumlah RM400,000 kepada perayu.
- C** [2] Rayuan No W-02-1775-08 Tahun 2013 adalah rayuan perayu terhadap keputusan Mahkamah Tinggi yang sama yang membenarkan rayuan responden untuk mengenyepikan denda sebanyak RM2,000 yang dikenakan oleh lembaga tatatertib ke atasnya.
- D** [3] Setelah mendengar hujah kedua belah pihak, kami sebulat suara membenarkan kedua-dua rayuan perayu dan memerintahkan supaya kes ini dihantar semula kepada lembaga tatatertib untuk membuat perintah sewajarnya menurut peruntukan s 103D Akta Profesyen Undang-Undang 1976 ('Akta Profesyen Undang-Undang').
- E** [4] Alasan-alasan rayuan yang dikemukakan oleh perayu adalah seperti berikut:
- F** (a) lembaga tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila menjalankan atau melakukan siasatan semula atau baru dengan membenarkan responden menyampaikan dan mengemukakan keterangan lanjut dan baru, yang tidak dikemukakan di hadapan jawatankuasa tatatertib semasa siasatan dijalankan oleh jawatankuasa tersebut;
- G** (b) lembaga tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila bertindak sebagai badan penyiasat dan mengambil alih (*usurp*) tugas, tanggungjawab dan peranan jawatankuasa tatatertib sepertimana termaktub dalam Akta Profesyen Undang-Undang; dan
- H** (c) lembaga tatatertib bertindak di luar bidang kuasanya apabila menjalankan siasatan baru, menerima keterangan lanjut dan baru daripada responden dan membuat keputusan yang bertentangan dan bercanggah dengan, serta menolak keputusan dan syor-syor jawatankuasa tatatertib, tanpa memberi peluang kepada perayu untuk didengar walaupun keterangan baru dan lanjut yang dikemukakan oleh
- I** responden merupakan tuduhan dan dakwaan terhadap perayu yang tidak ditimbulkan semasa siasatan dijalankan di hadapan jawatankuasa tatatertib, dan oleh demikian telah melanggar prinsip 'natural justice' kerana menidakkan kepada perayu hak untuk menjawab tuduhan dan dakwaan itu.

- [5] Fakta kes adalah seperti berikut. Pada 3 Ogos 2005, perayu dan isteri beliau menandatangani satu perjanjian dengan Rohani bt Yusuf dan Siti Nazreen bt Kamarulzaman ('penjual') untuk pembelian sebidang tanah di Seksyen 7, Bandar dan Jajahan Kota Bharu Kelantan bersekali dengan bangunan yang didirikan di atas tanah tersebut. A
- [6] Harga belian ialah RM685,000 dan responden dan firma guamannya, iaitu Tetuan Wan Jawahir & Co ('Wan Jawahir & Co') merupakan peguam bersama untuk perayu dan penjual dalam urusan jual beli ini. B
- [7] Pada 13 Ogos 2006, satu perjanjian tambahan di tandatangani di antara perayu dan penjual. Selaras dengan perjanjian-perjanjian ini, perayu membayar sejumlah RM400,000 kepada Wan Jawahir & Co selaku peguam dan 'stakeholder' untuk harga pembelian tanah tersebut dan bakinya adalah melalui pinjaman bank. C
- [8] Oleh kerana proses penjualan mengambil masa yang agak lama, perayu berasa tidak puas hati dan melantik Tetuan Jegathesan & Co untuk memfailkan tuntutan pelaksanaan spesifik terhadap penjual atau alternatifnya pemulangan wang sebanyak RM400,000 itu. D
- [9] Penjual yang pada masa itu masih diwakili oleh responden mempertikai tuntutan perayu dan memfailkan pembelaan dan tuntutan balas, memohon perintah milikan kosong dan pembatalan tuntutan perayu atas alasan tuntutan perayu adalah pra-matang. E
- [10] Penjual berjaya dalam permohonan mereka dan memperolehi penghakiman ingkar untuk tuntutan balas pada 17 November 2009. Ekoran keputusan ini, perayu mengosongkan tanah berkenaan dan menyerahkannya kembali kepada penjual. F
- [11] Memandangkan penjual tidak berhajat untuk meneruskan penjualan, perayu menuntut supaya wang berjumlah RM400,000 yang telah dibayar kepada Wan Jawahir & Co dikembalikan kepada beliau. Walau bagaimanapun, responden dan firma guaman beliau enggan berbuat demikian. G
- [12] Perayu kemudiannya melantik Tetuan Zainur Zakaria & Co ('Zainur Zakaria & Co') untuk bertindak bagi pihak beliau dalam mendapatkan balik wang sebanyak RM400,000 itu. H
- [13] Dalam surat-surat yang ditulis oleh Zainur Zakaria & Co kepada Wan Jawahir & Co dan juga kepada responden sendiri, responden diminta untuk menjelaskan apakah yang sudah terjadi kepada wang berjumlah RM400,000 I

A itu. Responden langsung tidak memberi jawapan, jauh sekali untuk memberi penjelasan.

B [14] Atas kegagalan responden memberi penjelasan dan atas kepercayaan perayu bahawa wang sebanyak RM400,000 itu telah disalahgunakan oleh responden, perayu memfailkan aduan kepada lembaga tatatertib.

C [15] Lembaga tatatertib kemudian merujuk kes ini kepada jawatankuasa tatatertib dan siasatan dijalankan oleh jawatankuasa tatatertib di Kota Bharu, Kelantan pada 4 April 2011, 23 Mei 2011 dan 15 Ogos 2011. Setelah siasatan selesai, jawatankuasa tatatertib mengemukakan laporannya kepada lembaga tatatertib pada 21 November 2011. Dalam laporannya jawatankuasa tatatertib membuat dapatan-dapatan berikut:

- D (a) terdapat merit dalam aduan perayu;
- (b) RM400,000 itu memang benar telah dibayar oleh perayu kepada responden sebagai sebahagian bayaran untuk pembelian tanah berkenaan;
- E (c) responden telah membayar sejumlah RM115,000 dari akaun pelanggan perayu kepada beberapa pihak setelah perjanjian tersebut dibatalkan;
- (d) tidak terdapat klausa dalam perjanjian yang membenarkan responden membayar RM400,000 itu kepada mana-mana pihak selain kepada bank atau penjual;
- F (e) adalah salah bagi responden untuk menggunakan RM115,000 daripada RM400,000 tersebut;
- (f) semua bayaran yang dibuat oleh responden sepatutnya di perhitungkan, terutamanya apabila pembayaran ini adalah dari akaun pelanggan, tetapi
- G responden bertegas bahawa perayu tidak berhak untuk mengetahui bagaimana dan kepada siapa pembayaran itu dibuat;
- (g) responden perlu menjelaskan kenapa beliau masih memegang wang sebanyak RM400,000 itu, atau secara alternatifnya mendapatkan perintah mahkamah untuk penentuan;
- H (h) penyata akaun yang dibekalkan oleh responden dalam surat beliau bertarikh 29 November 2011 tidak melepaskan beliau dari tuduhan menyalahgunakan wang RM400,000 tersebut; dan
- I (i) responden gagal menyangkal dakwaan perayu bahawa wang sebanyak RM400,000 itu telah disalahgunakan oleh beliau.

[16] Seterusnya jawatankuasa tatatertib membuat syor-syor berikut:

- (a) responden didenda sebanyak RM2,000; dan

- (b) responden diarah supaya memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu. A
- [17] Setelah tidak mendengar begitu lama daripada jawatankuasa tatatertib tentang status pengaduan beliau, perayu mengarahkan peguam beliau untuk menghantar surat peringatan kepada lembaga tatatertib pada 30 April 2012. B
- [18] Pada 24 Mei 2012, lembaga tatatertib menjawab surat peringatan perayu dan memberi penjelasan berikut:
- Please be informed that the complaint is still pending before the Board and the Board has proposed to deal with the complaint as provided under section 103D(2), (4) and (5) of the Legal Profession Act, 1976 (as Amended). You and your client will in due course be informed of the decision of the Board. C
- [19] Surat ini memberi gambaran bahawa lembaga tatatertib berhasrat untuk mengambil tindakan yang lebih keras terhadap responden dari apa yang disyorkan oleh jawatankuasa tatatertib. Menurut peguam perayu, ini adalah tindakan lazim yang diambil oleh lembaga tatatertib dalam kes-kes sebegini, sepertimana boleh dilihat dalam kes-kes berikut: *Mogana Sunthari alp Subramaniam v Khadijah bt Yusof & Anor* [2009] 3 MLJ 111; [2009] 7 CLJ 444; *Mohamad Jamaludin bin Mohamad Amin v Zalina bt Isa* [2010] MLJU 140; [2010] 5 CLJ 695; *Chan Yiew Hock v Koh Hong Toong & Anor; Majlis Peguam Malaysia (Intervener)* [2011] 4 CLJ 160. D
E
- [20] Namun, apa yang berlaku adalah sebaliknya. Walaupun lembaga tatatertib memperaku syor jawatankuasa tatatertib supaya responden didenda RM2,000, ia menolak syor supaya responden diarah untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu. F
- [21] Keputusan ini terkandung dalam minit mesyuarat lembaga tatatertib bertarikh 15 Jun 2012 yang berbunyi seperti berikut: G
- Decision: There is no doubt at all that RM285,000 was received by the Respondent. This amount has all along been in the client's account. The question is whether a further sum of RM115,000 paid by the Complainant was towards the purchase price or some other purpose ie to set off the moneys owed by the vendor to the Respondent. H
- If the supplementary agreement dated 13/8/2006 is examined carefully the balance of the purchase price of RM400,000 was to come from the financing from the bank. So it is difficult to conclude that the explanation given by the Respondent is improbable. I
- So taking everything into account and the ambiguous manner in which the Respondent conducted herself and the standard of proof applicable to disciplinary offence the Board decided to affirm the recommendation of the Disciplinary

- A** Committee and impose a fine of RM2,000 on the Respondent.
- On the recommendation for restitution the Board decided not to make an order as the Respondent has shown proof that she has paid the sum of RM400,000 into court pursuant to an order made on 29/4/2012. This amount includes the sum of RM115,000 disputed by the Respondent.
- B**
- C** [22] Di peringkat Mahkamah Tinggi pula, bukan sahaja keputusan lembaga tatatertib berkenaan wang RM400,000 itu dikekalkan, malah Mahkamah mengenyakan denda RM2,000 yang dikenakan ke atas responden. Hakim Mahkamah Tinggi yang bijaksana mendapati bahawa responden tidak melakukan apa-apa kesalahan tatatertib apabila gagal memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu.
- D** [23] Peguam perayu berhujah bahawa responden sepatutnya dikenakan hukuman penyingkiran dari senarai daftar peguambela dan peguamcara, selain diarah untuk memulangkan wang RM400,000 itu kepada perayu.
- E** [24] Untuk konteks, kami perturunkan di bawah ini keseluruhan s 103D Akta Profesyen Undang-Undang (versi Inggeris):
- 103D Consideration by the Disciplinary Board of the report of the Disciplinary Committee.
- F** (1) After consideration of the report of the Disciplinary Committee, the Disciplinary Board may make an order affirming or rejecting the finding or recommendation of the Disciplinary Committee.
- (2) The Disciplinary Board may in appropriate cases impose a greater punishment than that recommended by the Disciplinary Committee.
- G** (3) Where the Disciplinary Board does not agree with the finding or recommendation of the Disciplinary Committee, the Disciplinary Board shall make such other order as it deems just.
- (4) Before the Disciplinary Board makes an order under subsection (2) or any other order that is likely to be adverse against the advocate and solicitor under subsection (3), it shall notify the advocate and solicitor of its intention to do so and give him a reasonable opportunity to be heard.
- H**
- I** (5) Where the disciplinary Board makes an order that the advocate and solicitor should make restitution to the complainant of any sum found due and owing to the complainant, it may stipulate the time within which such restitution ought to be made, failing which the Disciplinary Board may impose on the advocate and solicitor a higher punishment than that previously imposed.
- (6) A sum ordered by the Disciplinary Board under subsection (5) to be restituted may be recoverable by the complainant as a civil debt.

- [25] Kami telah mengkaji rekod rayuan dengan teliti dan bersetuju dengan peguam perayu bahawa keputusan lembaga tatatertib adalah bertentangan dengan prosedur, keterangan dan dapatan-dapatan fakta yang dibuat oleh jawatankuasa tatatertib dan dengan demikian adalah salah dari segi undang-undang. A
- [26] Dalam menimbang syor jawatankuasa tatatertib supaya responden diperintah untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu, lembaga tatatertib telah menjemput responden untuk mengemukakan keterangan-keterangan baru. Responden memenuhi permintaan tersebut, dan keterangan-keterangan baru inilah yang dijadikan asas oleh lembaga tatatertib untuk memutuskan bahawa wang sebanyak RM400,000 itu tidak disalahgunakan oleh responden. B C
- [27] Alasan yang diberikan ialah wang tersebut sentiasa berada dalam akaun pelanggan dan penggunaan oleh responden wang sebanyak RM115,000 dari jumlah RM400,000 tersebut adalah untuk pembayaran fi guaman yang perlu dibayar oleh penjual kepada responden. D
- [28] Salah satu dokumen baru yang dikemukakan oleh responden ialah surat daripada salah seorang penjual bertarikh 14 Mac, 2012 (setelah jawatankuasa tatatertib membuat syor pada 21 November 2011) yang kononnya mengesahkan bahawa wang sebanyak RM115,000 itu adalah fi guaman yang perlu dibayar oleh beliau kepada responden. E F
- [29] Dapatan yang dibuat oleh lembaga tatatertib ini sama sekali bercanggah dengan dapatan fakta yang dibuat oleh jawatankuasa tatatertib bahawa responden gagal memberi penjelasan munasabah berkenaan dengan penggunaan wang perayu sebanyak RM400,000 itu. G
- [30] Adalah tidak dipertikaikan bahawa pada prosiding di hadapan jawatankuasa tatatertib di Kota Bharu, responden tidak ada menyatakan bahawa RM115,000 daripada RM400,000 yang beliau gunakan itu adalah untuk tujuan pembayaran fi guaman oleh penjual. Oleh itu, adalah tidak wajar bagi lembaga tatatertib untuk mengambil kira penjelasan ini di peringkat lembaga tatatertib. Apa sekali pun, penjelasan ini amatlah pelik kerana sepatutnya pembeli yang berhutang kepada responden dan bukannya penjual. H
- [31] Lembaga tatatertib juga sama sekali gagal mengambil kira bahawa dari segi undang-undang, RM400,000 yang dibayar oleh perayu kepada responden itu adalah duit perayu bagi tujuan pembayaran harga jualan tanah tersebut dan bukan untuk tujuan lain. Responden hanya memegang duit tersebut sebagai 'stakeholder' dan tidak lebih dari itu. Oleh itu beliau tidak boleh menggunakan I

- A wang tersebut untuk tujuan yang tidak ada kena mengena dengan pembayaran harga jualan tanah berkenaan.
- [32] Dapatan lembaga tatatertib bahawa wang berjumlah RM400,000 itu sentiasa berada dalam akaun pelanggan adalah tidak disokong oleh keterangan.
- B Sebaliknya, keterangan yang tidak dipertikaikan ialah responden enggan menjelaskan apakah yang sudah terjadi kepada wang tersebut apabila diminta untuk berbuat demikian oleh perayu. Permintaan ini dibuat sebelum perayu membuat aduan kepada lembaga tatatertib.
- C [33] Jika benar dakwaan responden bahawa wang berjumlah RM400,000 itu sentiasa berada dalam akaun pelanggan, kenapa pula beliau tidak menerangkannya kepada jawatankuasa tatatertib semasa siasatan dijalankan di Kota Bharu? Kenapa menunggu sehingga diminta oleh lembaga tatatertib untuk memberi penjelasan lanjut sebelum berbuat demikian? Tiada penjelasan diberikan oleh responden.
- D
- E [34] Dalam keadaan ini, adalah salah bagi lembaga tatatertib untuk menggunakan keterangan baru ini sebagai asas untuk melepaskan responden daripada tanggungannya untuk memulangkan wang sebanyak RM400,000 itu kepada perayu.
- F [35] Rekod juga menunjukkan bahawa lembaga tatatertib tidak meminta responden untuk mengemukakan bukti bagi menyokong dakwaan beliau bahawa wang tersebut sentiasa berada dalam akaun pelanggan. Ini berbeza dengan apa yang dilakukan oleh jawatankuasa tatatertib di mana responden telah diminta untuk mengemukakan dokumen-dokumen berkaitan, tetapi responden enggan atau gagal berbuat demikian. Oleh itu, adalah jelas bahawa dapatan yang dibuat oleh lembaga tatatertib itu tidak disokong oleh apa-apa keterangan, selain bertentangan dengan dapatan fakta yang dibuat oleh jawatankuasa tatatertib.
- G
- H [36] Lembaga tatatertib juga gagal memberi pertimbangan sewajarnya kepada persoalan sama ada pengeluaran oleh responden wang sebanyak RM115,000 itu, yang kononnya bagi tujuan pembayaran fi guaman oleh penjual, adalah satu perbuatan pecah amanah. Ini satu kegagalan yang mencatatkan keseluruhan keputusan lembaga tatatertib.
- I [37] Fakta bahawa wang yang menjadi pertikaian dalam rayuan ini kemudiannya didepositkan ke mahkamah oleh responden tidak mengubah hakikat bahawa beliau telah menyalahgunakan wang tersebut, sebagaimana didapati oleh jawatankuasa tatatertib.
- [38] Kami bersetuju dengan hujah peguam perayu bahawa s 103D(2) Akta

- Profesyen Undang-Undang tidak memberi kuasa kepada lembaga tatatertib untuk menjalankan siasatan lanjut atau siasatan baru terhadap aduan perayu, apatah lagi untuk menggunakan keterangan-keterangan baru untuk membuat dapatan-dapatan yang bertentangan dengan dapatan-dapatan fakta yang dibuat oleh jawatankuasa tatatertib. A
- B
- [39] Tidak ada peruntukan di dalam Akta Profesyen Undang-Undang yang membolehkan lembaga tatatertib berbuat demikian. Kuasa untuk mengumpul keterangan dan menjalankan siasatan terletaklah pada jawatankuasa tatatertib sebagai badan yang dipertanggungjawabkan untuk menyiasat aduan perayu. C
- [40] Notis yang dikeluarkan oleh lembaga tatatertib kepada responden merupakan notis dibawah s 103D(2) dan (4) Akta Profesyen Undang-Undang. Oleh itu, apa-apa hukuman yang bakal dikenakan hendaklah hukuman yang lebih berat daripada apa yang disyorkan oleh jawatankuasa tatatertib dan bukannya hukuman yang lebih ringan. D
- [41] Inilah sebabnya kenapa s 103D(4) Akta Profesyen Undang-Undang memberi hak untuk didengar kepada responden. Secara logiknya, jika lembaga tatatertib tidak berhasrat untuk mengenakan hukuman yang lebih berat dari apa yang disyorkan oleh jawatankuasa tatatertib, tidak timbul soal memberi hak untuk didengar kepada responden. Hanya keputusan yang bakal 'adverse' kepada responden sahaja yang memerlukan hak ini diberi. E
- [42] Dalam hubungan ini, perlu diperhatikan bahawa ayat yang digunakan dalam s 103D(4) ialah 'Before the Disciplinary Board makes an order under subsection (2) or any order that is likely to be adverse against the advocate or solicitor ...'. Sub-seksyen (2) yang dirujuk dalam s 103D(4) itu bercakap mengenai hukuman yang lebih berat sahaja dan bukan hukuman yang lebih ringan. G
- [43] Pada pendapat kami, bidang kuasa dan tanggungjawab lembaga tatatertib dibawah s 103D(2) adalah terhad kepada menimbang mitigasi yang dibuat oleh responden, jika ada, sebelum ia mengenakan hukuman yang lebih berat dan bukannya untuk membuka semula siasatan yang telah dimuktamadkan oleh jawatankuasa tatatertib. H
- [44] Bukanlah fungsi lembaga tatatertib untuk menerima keterangan-keterangan baru sebelum membuat apa-apa keputusan terhadap laporan jawatankuasa tatatertib, meskipun ia tidak terikat dengan dapatan atau syor yang dibuat oleh jawatankuasa tatatertib sepertimana diperuntukkan oleh s 103D(3). Seksyen 103D(3) ini perlu dibaca bersekali dengan s 103D(4) yang jelas bercakap tentang perintah yang 'adverse' terhadap peguambela dan peguamcara yang terlibat. I

- A [45] Perlu ditekankan bahawa dokumen-dokumen baru yang dibenarkan oleh lembaga tatatertib dalam kes ini adalah dokumen-dokumen yang tidak pernah dikemukakan oleh responden pada prosiding di hadapan jawatankuasa tatatertib. Jadi tidak timbul soal jawatankuasa tatatertib gagal mengambil kira semua keterangan apabila mendapati responden bersalah dalam penggunaan wang sebanyak RM400,000 itu.
- B
- C [46] Dalam membuat dapatan fakta bahawa responden telah menyalahgunakan wang sebanyak RM400,000 itu, jawatankuasa tatatertib telah mengkaji semua keterangan yang dikemukakan kepadanya. Oleh itu, tidaklah wajar bagi lembaga tatatertib untuk sewenang-wenangnya mengeneipkan dapatan tersebut dan menggantikannya dengan dapatan faktanya sendiri, berasaskan keterangan yang tidak pernah wujud di hadapan jawatankuasa tatatertib.
- D
- E [47] Dalam menentang rayuan-rayuan perayu, peguam responden berhujah bahawa lembaga tatatertib tidak membuat apa-apa kesilapan kerana responden berhak untuk didengar, dengan merujuk kepada kes-kes berikut: *Sykt Khidmat Saujana Trading Sdn Bhd v Bumi Terbit Sdn Bhd* [2013] 5 MLJ 704; [2014] 4 CLJ 216; *Fauzilah Salleh v Universiti Malaysia Terengganu* [2012] 4 CLJ 601; *Encik Muhammad Farid Mahadevan B Abdullah v Rangkaian Pengangkutan Integrasi Deras Sdn Bhd* [2011] ILJU 693; [2011] LNS 1227; *B Surinder Singh Kanda v The Government of the Federation of Malaya* [1962] 1 MLJ 169; [1962] 1 LNS 14; *Yusuf Sudin v Suruhanjaya Perkhidmatan Polis & Anor* [2012] 1 CLJ 448.
- F
- G [48] Dengan hormat kepada peguam, isu di sini bukanlah sama ada responden mempunyai hak untuk didengar tetapi sama ada lembaga tatatertib betul apabila membenarkan responden mengemukakan keterangan-keterangan baru yang tidak dikemukakan di hadapan jawatankuasa tatatertib, dan seterusnya menggunakan keterangan-keterangan baru ini untuk membuat kesimpulannya sendiri bahawa responden tidak melakukan apa-apa kesalahan tatatertib apabila gagal memulangkan RM400,000 kepada perayu.
- H
- I [49] Atas alasan-alasan di atas kami membenarkan rayuan perayu dengan kos sebanyak RM30,000 untuk kedua-dua rayuan. Keputusan Mahkamah Tinggi adalah diketepikan dan kami membuat perintah sebagaimana dinyatakan di perenggan [3] di atas.

Rayuan-rayuan dibenarkan dengan kos sebanyak RM30,000.

A

Dilaporkan oleh Afiq Mohamad

B

C

D

E

F

G

H

I